

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/1857
van het repertorium

Nr. 891 P 2000
van het packet-generaal

Urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen:

arbeider,
geboren te op
wonende te

beklaagde

aanwezig, bijgestaan door Mr. loco
Mr. , beiden advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te , vastgesteld op 19 juli 1993, 3 november 1993 en 13 maart 1995:

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te) art. 1516 gekadaastreerd of geweest zijnde eigendom van:

te op , arbeider, geboren , wonende te

A/ Een grond te hebben gebruikt voor het plaatsen van meerdere vaste inrichtingen, met name:

1. een woning - opgericht in strijd met de verkavelingsvoorschriften
 - uitgevoerd in hout i.p.v. steen
 - de binnenindeling uitgevoerd in strijd met het goedgekeurd plan
2. een garage
3. een bergplaats
4. een werfkeet

te hebben gebouwd zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

B/ En vanaf respectievelijk 19 juli 1993, 3 november 1993 en 13 maart 1995 voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§ 1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand voor wat betreft de werfkeet, garage en berging;
- bouwwerken of aanpassingswerken uit te voeren voor wat betreft de woning;

 en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000 Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

te , vastgesteld op 13 mei 1997:

C/ bij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - thans art. 71 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - in strijd met het bevel tot staking van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste vergunning, in casu in strijd met het bevel d.d. 3 november 1993 zoals bekrachtigd door de burgemeester gemachtigde ambtenaar d.d. 3 november 1993, dit werk of die handelingen te hebben voortgezet;

te , vastgesteld op 13 mei 1997:

D/ bij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - thans art. 71 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - in strijd met het bevel tot staking van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste vergunning, in casu in strijd met het bevel d.d. 13 maart 1995 zoals bekrachtigd door de burgemeester gemachtigde ambtenaar d.d. 17 maart 1995, dit werk of die handelingen te hebben voortgezet;

Overgeschreven op het ' hypotheekkantoor te
 op 03.12.1997, en
 ambtshalve ingeschreven.
 Ontvangen : 1.445 frank. De Bewaarder (get.)

Het onroerend goed toebehorend aan
 krachtens akte van toewijs 28.10.91 not.
 gereg. 12.11.91

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 18 mei 2000 door beklaagde tegen al de schikkingen ten dezès laste
- op 18 mei 2000 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak geweest door 1 rechter op 16 mei 2000 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

1.

De rechtbank merkt voorafgaandelijk op dat de titel "gemachtigde ambtenaar" in de betichtingen dient gewijzigd te worden in "stedenbouwkundige inspecteur".

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 en door de artikelen 42, 66 en 68 van het Decreet van 4 maart 1997 houdende de bekrachtiging van het Besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedenbouw.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

...

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 18 november 1997, datum van het bevel tot dagvaarden. (zie arrest Hof van Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 1999, 1089 P 99)

...

Verklaart beklaagde plichtig aan de feiten zoals in de inleidende dagvaarding omschreven en aangepast in huidig vonnis en qua tijdsbepaling nader gepreciseerd met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten sub A en B tot een geldboete van DRIEHONDERD VIJFTIG FRANK, gebracht op ZEVENTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van VIJFENZEVENTIG DAGEN.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten sub C en D tot een geldboete van HONDERD FRANK, gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van DERTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van TWEE bijdragen van elk TIEN FRANK, telkens gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 2.685 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat, hetgeen impliceert de afbraak van, de garage, de werfkeet en de bergplaats en het uitvoeren van aanpassingswerken aan de woning, conform de bouwvergunning van 13 april 1992 en dit binnen de DRIE MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagde daarenboven tot een dwangsom van 5.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. loco Mr.
beiden advocaat bij de balie van

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie, de feiten dienen heromschreven te worden als volgt:

"Te

A. in meerdere malen tussen 2 november 1993 en 14 maart 1995, de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting zijnde van eenzelfde opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op 13 maart 1995

hij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996)

op onroerend goed gelegen te
art. 1516 gekadastreerd als
eigendom van
geboren te op

de hierna vermelde werken, omschreven in art. 44 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw (art. 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) te hebben uitgevoerd.

1. zonder voorafgaande schriftelijke uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

a. tussen 2 november 1993 en 20 november 1993 een garage - bergplaats (7m x 2,90m)

b. op 13 maart 1995 een werfkeet in betonblokken (3,4m x 5,8m)

2. in strijd met de verkavelingsvoorschriften d.d. 25 september 1964 opgenomen in de vergunning van het college van burgemeester en schepenen d.d. 13 april 1992

op 19 juli 1993 een woning opgericht in hout i.p.v. steen en waarbij de binnenindeling gewijzigd werd

B. vanaf voormelde data tot 18 november 1997 voormelde constructies te hebben instandgehouden

in meerdere malen op niet nader te bepalen data tussen 2 november 1993 en 14 mei 1997

C. hij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - thans art. 71 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - in strijd met het bevel tot staking, van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste vergunning, in casu in strijd met het bevel d.d. 3 november 1993 zoals bekrachtigd door de burgemeester gemachtigde ambtenaar d.d. 3 november 1993, dit werk of die handelingen te hebben voortgezet:

in meerdere malen op niet nader te bepalen data tussen 12 maart 1995 en 14 mei 1997

D. hij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - thans art. 71 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - in strijd met het bevel tot staking van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste

vergunning, in casu in strijd met het bevel d.d. 13 maart 1995 zoals bekrachtigd door de burgemeester gemachtigde ambtenaar d.d. 17 maart 1998, dit werk of die handelingen te hebben voortgezet;

de feiten der tenlasteleggingen A, B, C en D thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

met verbetering van de materiële vergissing in de datumbepaling van de tenlastelegging A als " in meerdere malen tussen 18 juli 1993 en 14 maart 1995",

de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de beklaagde hiervan in kennis werd gesteld en de gelegenheid heeft gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen;

Overwegende dat, voor zover bewezen, de feiten sub A, B, C en D de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste en dat de termijn voor de verjaring van de strafvordering slechts begint te lopen vanaf het laatst gepleegde feit, nl. 13 mei 1997;

Dat de verjaring der strafvordering geldig gestuit werd door het PV van vaststelling d.d. 12 oktober 2000;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor gepreciseerd onder de tenlasteleggingen A, C en D bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter,

door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat de kwetsieuze bouwwerken liggen in woongebied;

Dat voor de instandhouding van de werken zoals voorzien onder de tenlastelegging B de strafsanctie niet geldt, woongebied geen ruimtelijk kwetsbaar gebied zijnde;

Overwegende dat beklaagde inmiddels overging tot verwijdering van garage, bergplaats en werfkeet, de binnenindeling heeft aangepast en de woning in steen heeft opgetrokken;

Overwegende dat de feiten gepleegd werden voor en na 1 januari 1995, maar voor 1 januari 2002;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagde, zijn eerder gunstig strafrechtelijk verleden, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, en anderzijds rekening houdend met het vrijwillig herstel, de beklaagde dient bestraft met een geldboete van 200 : 40,3399 euro met 1990 opdecimen te verhogen en alzo gebracht op 991,57 euro of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden;

Overwegende dat nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden de bestraffing met uitstel wordt verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken;

Dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat in zoverre geënt op de feiten van instandhouding het hof vaststelt dat er geen aanleiding is om in te gaan op de herstellvordering;

Overwegende dat in zoverre geënt op de feiten van oprichting, dient vastgesteld dat bij de herstellvordering beoogd werden de afbraak van garage, werfkeet en berging, het ongedaan maken van de bestemmingswijziging, en de uitvoering van de woning in de voorgestelde materialen;

Overwegende dat zoals reeds gezegd beklaagde inmiddels overging tot verwijdering van garage, bergplaats en werfkeet, de binnenindeling heeft aangepast en de woning in steen heeft opgetrokken;

Overwegende dat bij gebrek aan voeging in het strafdossier van de oorspronkelijke goedgekeurde bouwplannen zoals gevoegd bij de bouwvergunning niet kan geverifieerd worden of er 1 dan wel 2 ramen voorzien waren in de voor- en achtergevel;

Dat deze aanpassing niet voorzien is in de oorspronkelijke herstellvordering waarbij enkel voorzien werd in de uitvoering van de woning in de voorgestelde materialen (wat inmiddels gebeurd is);

Dat er derhalve wordt aangenomen dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 67, 68, 69, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 55, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998

- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Preciseert de feiten zoals gezegd (pagina's 6-8);

Stelt vast dat er voor de feiten sub B geen strafsanctie geldt;

Spreekt de beklaagde voor deze feiten vrij en ontslaat hem van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A, C en D zoals gepreciseerd;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten zoals gepreciseerd tot:

- een geldboete van 200 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 991,57 euro (NEGENHONDERD EENENNEGENTIG EURO en ZEVENENVIJFTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN;

Verleent hiervoor uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 10 EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Stelt vast dat er geen aanleiding meer is om in te gaan op de herstellvordering;

de kosten:

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 124,70 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
DERTIEN APRIL TWEEDUIZEND EN VIJF

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Plaatsvervangend
Raadsheer, mede beraadslaagd heeft overeenkomstig
artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt
deze magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen
door Raadsheer, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
van het Hof van beroep alhier, in datum van heden: